

Németh Barbara

Erasmus+ Student Mobility for Traineeships

Beszámoló

2017/2018. tanév őszi félév

Milánó

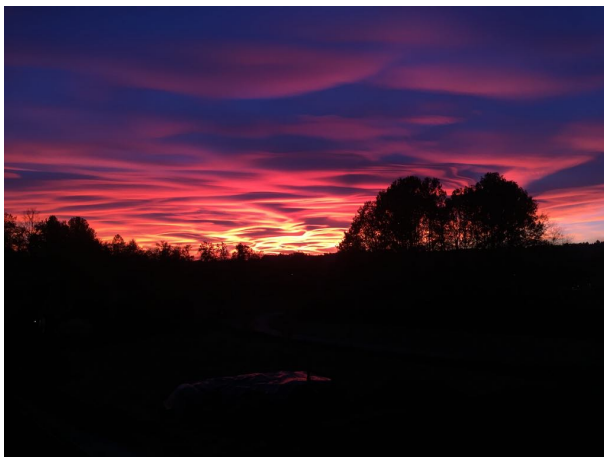
A 2016/2017-es tanévet az Erasmus+ tanulmányi mobilitás keretében a milánói Szent Szív Katolikus Egyetemen (*Università Cattolica del Sacro Cuore*) tölthettem el, ezt követően a kinti fogadóegyetem segítségével lehetőségem adódott az azt követő, 2017/2018. tanév őszi szemeszterét szakmai gyakorlat keretében eltölteni egy, a kinti egyetemmel partnerkapcsolatban álló fogadóintézménynél. Ez a fogadóintézmény a *CREA Avvocati Associati* volt, egy milánói viszonylatban közepes méretű ügyvédi iroda két székhellyel: eggyel Milánóban, egy másikkal pedig Piacenzában. Összesen 13 „partner” ügyvéddel és 18 ügyvéddel, valamint 1 jogtanácsossal (*counsel*-el). A Cattolica egyetemnek ez tulajdonképpen egy nemzetközi diákok számára is szóló programja. A nemzetközi diákok számára igény esetén segítenek szakmai gyakorlati helyet találni a tanulmányi mobilitást követően, és mint később megtudtam, az irodában az utódom egy spanyol lány. Az irodán belül az egyetemmel a kapcsolattartó, és ezáltal a szakmai gyakorlatom hónapjaira a tutorom az egyik partner beosztású ügyvéd, Cino Raffa Ugolini volt. Az iroda maga több területre specializálódik, de azok, akiknek a munkájába bekapcsolódhattam leginkább a szellemi alkotások jogával, az iparvédelmi joggal, illetve a munkajog területeivel foglalkoztak, illetve foglalkoznak. Az iroda együttműködik a *Bugnion S.p.A.*-val is, akik tanácsadással foglalkoznak az ipari- és a szellemi tulajdon területén.

Az első napon a tutorom bemutatott az iroda összes munkatársának, akikről rendkívül szívélyes fogadtatást kaptam. Az irodán belül ezután egy szobába kerültem két ügyvédjelölttel, akik 2015-ben fejezték be egyetemi tanulmányaikat és idén decemberben rakták le az ügyvédi szakvizsgájukat. Az irodában volt egy másik olasz gyakornok is egy másik milánói egyetemről, a Bicoccaról. Olykor vele együtt, olykor külön-külön az irodában a klasszikus gyakornoki feladatokat láttuk el. Én például sokszor kaptam fordításokat, fordítottam angolról olaszra például licencszerződést, de volt olyan is, amikor szerződést fordítottam olaszról angolra, töltöttem ki európai fizetési meghagyás iránti kérelemre irányuló formanyomtatványt, segédkeztem *report*-ok elkészítésében, volt, hogy egyes elektronikus kereskedelemmel foglalkozó cégek oldalán *report infringementek* kitöltését végeztem el. Volt olyan is, amikor kisebb kutatás elvégzésére kaptam feladatot, de volt, amikor dokumentumokat rendeztünk, készítettünk elő vagy épp adtunk le. A legizgalmasabb és legérdekesebb természetesen az volt, amikor elkísérhettük az ügyvédeket tárgyalásokra. Érdekes volt látni, hogy Olaszországban hogyan folyik le a bírósági tárgyalás. Például a *Corte d'Appello*-n volt először, hogy láttam az ügyvéden a tógát, ennél alacsonyabb bírósági szinteken nem mindig, az ilyen és ehhez hasonló formalitások hiánya volt az elején a legfeltűnőbb. Nem szeretnék a beszámolóim keretében mélyreható kutatásokat végezni, de ennek oka lehet talán az is, hogy Milánóban (talán egész Olaszországban), bár statisztikai adatokkal nem rendelkezem, szembecslés alapján több tárgyalást vezetnek egy nap, vagy talán egy óra alatt is, mint Magyarországon. Érdekes volt, hogy már a következő tárgyalás résztvevői is jelen voltak a még-az-előző-tárgyaláson, tehát ott voltak a már az utánunk következők is, a teremben nemcsak az adott ügy érintettjei voltak jelen. Ezt leszámítva, ezen alkalmak előtt és után az ügyvédek mindig igyekeztek informálni minket arról, hogy mi folyik épp és mi is a lényege mindennek. Egy olyan esetet is megmutattak, ahol előzetesen kötelező volt a békéltető eljárás, ebbe is beleláthattam valamelyest. A négy eltöltött hónap mindenképp adott egy másfajta látásmódot és nem utolsó sorban hatalmas löketet adott az olasz nyelvi képességeimnek, hiszen a kommunikáció mindvégig olaszul folyt. Ez pedig minden bizonnyal segített abban, hogy még felkészítő kurzusokra járás nélkül is sikerült teljesítenem az olasz felsőfokú

nyelvvizsga követelményeit még az otlétem alatt. Az ügyvédjelöltekkel jó, mondhatni baráti kapcsolat alakult ki, mivel nagyjából egy korosztályba is tartozunk. Az ebédszüneteket és a kávészüneteket rendszerint együtt töltöttük, és velük természetesen a társalgás sokkal informálisabb hangot üthetett meg, bármikor fordulhattam hozzájuk, ha kérdésem volt, megértettek és mindig segítettek. Volt sok dolog, amit megmutattak, segíthettem nekik „report”-okat készíteni, vagy diagrammokat, egyéb statisztikai adatokat elkészíteni, amelyeket felhasználtak a munkájuk során. Természetesen mindig utánanézték annak, amit csináltam, és őszintén szólva az elvégzett feladat ellenőrzését én igényeltem is... de gondolom, ilyen helyzetben talán érthető is.

Az egyetlen negatívum, amit meg szerettem volna említeni, de lehet, hogy ez csak egy engem üldöző probléma, hogy augusztus végén, szeptember elején a szálláskereséssel komoly problémáim adódtak, és ekkor,

kicsit megkésve, már a fogadóegyetem sem tudott sokban segíteni és persze augusztus végén a nyaralások és szabadságolások sem könnyítették a dolgomat. Kollégiumok elég magas áron álltak rendelkezésre, volt, ahol egyágyas kollégiumi szobáért 690 eurót kellett volna fizetnem, vagy akár annál többet is, és az apartmanok szobái is hasonló áron mozogtak. Egy egyszemélyes apartman 1200-1500 euróért az én kereteimet pedig végképp meghaladta volna. Végül sikerült természetesen megoldani, talán

jobban is, mint amúgy azt én szerettem volna. A negatívum, hogy sajnos csak Milánón kívül sikerült lakást találnom, és ezt is csak egy közeli ismerősömön keresztül. A mindennapos több, mint egy órás tömegközlekedéses utazás otthonról az irodába és az irodából haza nem volt túl kényelmes, főleg, ha számításba vesszük az olaszok által legalább havi 1x alkalmazott *sciopero*, azaz sztrájk intézményét, de megvoltak persze az előnyei is. Ilyen előny például az ár, mivel Milánón kívül egy egész lakást ki tudtam bérelni minden költséggel együtt azért az árért, amiért Milánóban kaptam egy ágyat kétágyas kollégiumi szobában a múlt évben (450 euró). Aztán az előző, az átlag diák számára már önmagában rendkívüli előnyt jelentő tényezőt fokozva, talán még pozitívum lehet az olyan fajta kilátás és környezet is, amit a képek is egész

jól szemléltetnek. Egyébként Milánón belül, ha az átlaghoz képest az ár gyanúsán alacsony, érdemes fokozottan körültekintőnek lenni, mert előfordulhat, hogy valami hiányzik – volt, ahol egyenesen a mosdó hiányzott, de előfordulhat, hogy az internetet kell magadnak megoldani... stb.

Milánó és Észak-Olaszország természetesen rengeteg más kítűnő kirándulási lehetőséget is rejt. Személyes kedvencem ebben az őszi szemeszterben a *Valtellinában* és *Tiranoban* tett látogatásom volt, ahol a gyönyörű táj és a *Trenino Rosso* megcsodálását követően, mint kihagyhatatlan alkalmat, kipróbáltam a helyi fogást, a *pizzoccheri*-t is, ami talán kevésbé híres, mint az olasz pizza vagy a *tagliatelle al ragù*, de legalább annyira finom, laktató és valóban kihagyhatatlan. Ha valaki erre járna, és még nem próbálta, mindenképp megéri!

Összegzőképpen, az eltöltött szakmai gyakorlat idejét sok tekintetben másként éltem meg és nekem nagyban különbözött a tanulmányi mobilitás idejétől, mondhatom azt is, hogy valamivel talán nyugodtabb volt, mint két egyetemre tanulni és sokkal szabadabbnak éreztem magam az időbeosztásomat illetően. (Ez persze nem vonatkozik arra az időszakra, amikor otthon beindulnak a vizsgák. ☺) Amikor az irodában voltak „üresjáratok”, volt időm az aláíráshoz itthonra beadandót készíteni, vagy esetleg tanulni egy-egy vizsgára is. Ezzel kapcsolatban az iroda egyébként nagyon rugalmas is volt, az egyetemi tanulmányok mindig elsőbbséget élveztek az elvégzendő feladatoknál. Az előzőleg eltöltött egy év a kinti fogadóegyetemen talán elengedhetetlen volt a lehetőségek feltérképezéséhez, de az itthoni Egyetem támogatása, az Erasmus-ösztöndíj, és az intézményi kiegészítő (KAP) támogatás nélkül nagy valószínűséggel mindebben nem lehetett volna részem. Hozzátenném, hogy nagyon kevés nemzetközi diáktól hallottam, hogy ekkora támogatást kapnának az otthoni egyetemüktől, mint amire mi lehetőséget kapunk. Tehát mindenkinek jó szívvel ajánlom az Erasmus+ programban való részvételt, hiszen elérhetővé teszi olyan tapasztalatok, képességek, ismeretek és talán kapcsolatok megszerzését is, ami valóban egy egész életen át elkísérhet, és teret adhat a szakmai fejlődésen túl a személyes fejlődésnek is.

